

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Vår dato
4. desember 2013

Vår referanse
2013-44848

Deres dato
3.9.2013

Deres referanse
13/2571

Vår saksbehandler
Are Greibrokk

ALMINNELIG HØRING – FORSLAG TIL NYE KRAV TIL DOKUMENTASJON OG UTVEKSLING AV GEODATA OM LEDNINGER OG ANDRE ANLEGG I GRUNNEN

Vi viser til Miljøverndepartementets høringsdokument av 3.9.2013, om forslag til nye krav til dokumentasjon og utveksling av geodata om ledninger og andre anlegg i grunnen.

Generelle kommentarer

Telenor er positiv til at det etableres et nasjonalt system for registrering og utveksling av geodata, som viser at det finnes installasjoner i bakken som det må tas hensyn til dersom det skal iverksettes en graveaktivitet i et geografisk område.

Ekominfrastruktur, vil i likhet med annen samfunnskritisk infrastruktur, være mer eller mindre sensitiv avhengig av hvilken detaljeringsgrad informasjonen serveres på. Vi vil også peke på at detaljinformasjon om slik infrastruktur vil kunne ha et skjermingsbehov, også ut fra rene forretningsmessige hensyn.

Vi konstaterer at departementet i høringsnotatets kapittel 8 redegjør for ulike sider ved informasjonssikkerhet og tilgangskontroll. Det påpekes imidlertid at samordning av reglene for informasjonssikkerhet ikke er en del av denne høringen. Informasjonssikkerhet er imidlertid for Telenor et svært sentralt tema, og som umiddelbart adresseres gjennom de løsninger som må til for å oppfylle forskriftsendringene som departementet foreslår. Det er en rekke prinsipielle og praktiske spørsmål om tilgang og tilgangskontroll som vil kreve ytterligere avklaring. I dette arbeidet forutsetter vi at ledningseierne blir trukket aktivt med.

Av forhold som krever nærmere avklaring nevner vi spesielt selve innholdet i informasjon som skal gjøres tilgjengelig (hvilken type informasjon og detaljeringsgrad), hvem den skal kunne gjøres tilgjengelig for (tilgangsrettigheter og mulige nivåer for dette), hvem som gir tilgang, logging/sporing av aktiviteter knyttet til informasjonsuthenting, hvor stort areal som skal kunne være omfattet av et søk (geografisk avgrensning), hva brukerne har mulighet til å gjøre med uthentet informasjon.

Vi forstår det slik at det foreslås å opprette en database i regi av Statens kartverk. Vi oppfatter dette til å være en database som skal inneholde et minimum sett av informasjon om stedfesting av nye ledninger som anlegges i grunnen. Ettersom det er en forutsetning at den enkelte ledningseier selv skal være ansvarlig for å ivareta informasjonssikkerheten i tråd med gjeldende regelverk, vil innholdet om den enkelte aktørs anlegg i denne databasen måtte begrenses til det nivå på de aktuelle dataene som kan gjøres alminnelig kjent både ut fra gjeldende regelverk og egne skjermingsbehov.

På dette nivå, og som etter det vi forstår er forutsatt å være allment tilgjengelig, mener Telenor det må være tilstrekkelig å kunne få fram et avgrenset kartutsnitt over det området som berøres av tiltaket, og som viser at det finnes anlegg i bakken som det må tas hensyn til ved eventuell graving. Ytterligere informasjon om type anlegg på overordnet nivå (ekom, VA, høyspent, lavspent etc.) og hvem som eier anlegg i det aktuelle området som tiltaket omfatter, må kunne fås ved henvendelse til den som administrerer kartdatabasen (aktuell kommune evt. Statens kartverk.). Det er etter vår oppfatning viktig at det allerede på dette nivå må kunne framvises et visst kvalifisert og berettiget behov for å få utlevert informasjon om anleggstype og hvem som eier anlegget.

Informasjonsbehov utover dette mener vi må innhentes via ledningseier og dennes systemer, og utveksles i hht de standarder og formater som blir gjort gjeldende.

Videre foreslår departementet at Kartverket i samarbeid med kommunene, skal etablere en egen nettside hvor tiltakshaver gratis og på en enkel måte skal kunne legge inn koordinater og andre nødvendige opplysninger om tiltaket. Informasjonen skal på den måten bli tilgjengelig i det offentlige kartgrunnlaget. Denne løsningen er etter det vi forstår primært beregnet på anlegg som etableres på privat grunn, dvs. for stikkledninger fram til «grunnmur» og ledningsanlegg inne på det private området forøvrig. Også her mener vi at det vil kunne være behov for å skjerme for allmenheten om hvilken type anlegg det er tale om og hvem som eier anlegget. Som eksempel nevner vi blant annet systemer for alarm- og videoovervåkning som ofte framføres via kabler for elektronisk kommunikasjon. Vi regner med at eier, enten det er privat eller næringsbygg, neppe vil blottlegge for allmenheten hvor slike kabler føres fram til de aktuelle bygg på eiendommen.

Kommentarer til enkelte punkter;

Side 6 tredje avsnitt

Departementet understreker her at det kun stilles krav til registrering av nye ledninger.

Ledningseiere får også plikt til nyregistrering av eldre ledninger som eventuelt blir blottlagt i forbindelse med et nytt anleggsarbeid, og som ikke tilfredsstiller nøyaktighetskravene. Telenor er enig i dette. Vi forstår det slik at krav til nyregistrering kun inntreffer i de tilfeller aktuell ledningseier selv er tiltakshaver for det nye anlegget. Dette kunne med fordel vært presisert. Vi legger videre til grunn at stikkledninger, avgreninger eller andre deler av et slikt kabelanlegg og som ikke blir blottlagt som følge av tiltaket, ikke kan kreves registrert på nytt. Det samme må gjelde trekking av nye ledninger/kabler i rør som allerede er lagt, og som ikke blottlegges i forbindelse med nyanlegget. Også disse avgrensningene/unntakene fra registreringsplikten bør presiseres.

Kap 8.3, side 38, nest siste avsnitt

Det fremgår her at ledningseier får også plikt til å registrere ukjente ledninger som man støter på i forbindelse med et anleggsarbeid. Denne plikten, og hvem den retter seg mot synes uklar. Gitt at det er ledningseier som selv er tiltakshaver, så vil det være naturlig at ledningseier registrerer disse dersom det er ledningseiers egne ukjente eller kondemnerte ledninger. Dersom det avdekkes ledninger som tiltakshaver ikke kan identifisere seg med, vil det være urimelig at det er den som

avdekker det «herreløse» ledningsanlegget som også skal registrere den. Vi stiller også spørsmål ved hvor slike ledningsanlegg i så fall skal registreres.

Ledninger, eller andre ukjente objekter som en utbygger finner i et anleggsområde, mener vi at kommunen, eller annen relevant instans, eksempelvis den som administrerer kartdatabasen, må finne den rettmessig eier til. Det må dernest være den rettmessige eieren som selv må sørge for å oppfylle registreringsplikten for slike objekter og bære kostnadene forbundet med dette. Dette gjelder uansett om ledningen er kondemnert eller ikke. Vi vil her understreke at det vel neppe er andre enn den rettmessige eieren som kan ta stilling til om et ledningsanlegg faktisk er kondemnert eller ikke. Om et blottlagt anlegg viser seg å være kondemnert, bør det etter vår oppfatning heller fjernes enn å la det bli liggende.

Vi vil for ordens skyld peke på at slike prosesser kan ta tid, og i praksis kunne forsinke framdriften for et anlegg. I slike tilfeller bør det ukjente ledningsanlegget kunne registreres uten opphold av kommunen eller annen utpekt instans, og at kostnadene forbundet med registreringen dekkes av den rettmessige eieren når denne er identifisert.

En plikt for utbygger til å si i fra om ukjente kabler eller objekter til kommunen som han finner under byggeprosessen er det imidlertid relevant å stille krav til.

Nøyaktighetskrav

I høringsnotatet fremgår at det bør stilles like krav til nøyaktighet, uansett i hvilket geografisk område ledningene legges i. Telenor er enig dette. Vi mener imidlertid at dette også bør gjelde prinsippene og hvilke parametere som skal legges til grunn for selve innmålingen utover kravet til XYZ koordinatene. Eksempelvis nevner vi; åpen versus lukket grøft, senterlinje til objekt, hele grøftbredden/fysisk avgrensning for objektet, tetthet for målepunkter, avgreininger m.m.

I kapittel 9.1.3 foreslås at reglene iverksettes fra og med 1. januar 2014, men at det gis overgangsbestemmelser slik at nye krav til registrering og utveksling av informasjon med andre brukere ikke skal gjelde før 1. januar 2016. Vi stiller spørsmål ved om 1. januar 2016 er tilstrekkelig tid til

Det er uklart for oss hva departementet ser for seg skal implementeres fra 1. januar 2014, dersom det er slik at overgangsordningen likevel i praksis utsetter gjennomføringen til 1. januar 2016.

Oppsummering

Telenor er positiv til at det etableres et nasjonalt system for registrering og utveksling av geodata.

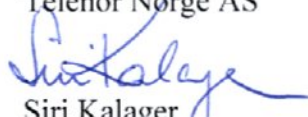
For Telenor er det imidlertid avgjørende at det gjennomføres tiltak, for å sikre at detaljinformasjon om vår infrastruktur ikke kommer på avveie. Vi legger til grunn at ledningseierne blir trukket aktivt med i det videre arbeid med å definere avgrensningene som nevnt ovenfor. Vi legger til grunn at nasjonal sikkerhetsmyndighet blir involvert direkte i dette arbeidet.

Ansvar for håndtering av herreløse objekter, bør vurderes på nytt. Vi finner det urimelig at det skal være en tilfeldig tiltakshaver sitt ansvar å måle inn å registrere et slikt funn. Tilsvarende gjelder kondemnerte kabler. Tiltakshavers ansvar bør her begrenses til kun å omfatte en meldeplikt om funn. Det bør være administrator av databasen for ledningen forutsettes registrert, eventuelt

kommunen som bør ha ansvaret for å identifisere hvem som har eierskap til funnet. Vi foreslår at forskriftsforslagets § 8a fjerde ledd justeres tilsvarende.

Vi ber departementet vurdere tidspunktet for iverksettelse på nytt. Tatt i betraktning at det er flere tidkrevende prosesser som gjenstår (tilgang og tilgangskontroll, gjennomføring av pilot SOSI ledning), synes 2års frist for iverksettelse å være knapp.

Med hilsen
Telenor Norge AS

Siri Kalager
Regulatorisk direktør